Yisro 5783

The פּסוק, prior to the פּסוק, says (19:5): וְעַהָּה אָם שָׁמִלְי וּשְׁמַרְהֶם אֶת בְּרִיתִי וְהְיִיתֶם לִי סְגֵּלָה מִכָּל (19:5). This is a very beautiful and endearing פּסוק, which shows that Hashem treasures us; we are a treasure to Him. The מכילתא כמודה במוד בתורה במוך בתורה לשון בתורה שההיו קנויים לי ועוסקין בתורה נשפה מכילתא שון, לשון מכילתא uses a very specific עוסקים בתורה אלשון, that we must be מכילתא ברוך הוא ברוך הוא מכילתא שרוף מכילתא while the מכילתא requires further elucidation, that is beyond the scope of our time today.

There's a very interesting המב"ם, frequently quoted by the בית הלוי. The Brisker הכר"ם often involves taking a not the גמרא and delving deeply into what the רמב"ם is trying to convey, providing tremendous insight into the אמרא. The המב"ם states that if a person commits to an obligation with no boundaries, that obligation does not take effect, even if it's a נדר. For example, if someone says, "I will do whatever ראובן me to do," there's no binding obligation.

This raises a question: If כלל ישראל accepted the הורה מורה, including both הורה שבכתב, which has know parameters and is physically limited to the חמשה (as the רמב"ם notes, even one extra word renders a חמשה (ספר תורה פסול and השבעל פה אורה, which is infinite and expands with each generation - how could they accept an obligation with no boundaries? According to הלכה, accepting an undefined obligation is not valid?

The בית הלוי gives a beautiful answer. If a person declares, "I will do whatever בית הלוי tells me to do," it creates no obligation. However, if he says, "I accept upon myself to become עבד," he automatically assumes all the responsibilities of an עבד, including following whatever his master commands. Now we understand why the מכילתא מכילתא We are שתהיו קנויים לי says שתהיו קנויים לי to his קנוי to his קנוי to his קנוי to his תורה שבעל פה מורה שבכתב to his תורה שבעל פה מכילתא. Therefore, we were able to accept the תורה שבכתב.

It also provides a tremendous insight into the difference between the relationship of the entire world with and our relationship with Him. While the גויים have ברוך הוא הקדוש ברוך הוא to Hashem and not שבע משועבד to Him. They accepted a limited number of משועבד, but they are not עבדי ה' ווה contrast, we are משות עבדי ה' fully הקדוש ברוך הוא סד קנויים, and in that זכות and aspire to attain that very prestigious title of עבד ה' in the same way משה רבינו was called an מצות Good Shabbos!

We're giving this shiur לעילוי נשמר אבי מורי אהרן בן יששכר אמי מורתי תמר רייזל בת מרדכי צבי אחי היקר אברהם יהודה בן אהרן and.

